

draga moja klada Gabčica, do se ti mi na pisala kako
lebo in kako dolos, licno je le, da ti mi e vse se liti
prejela, pisal sem ti precej dolos pituo, povik seve-
ala ne odobra, kelo mi je dal, da tega se liti pre-
jela in da si zibela bol, kot ne v pretricanu, da
se je sdrar kadlella to svoji brivci, vose, je bilo
st postvo tako: no mi je v sodoba, ali vedel o tri-
nesla s svoja pitua, (navadno sta bila v 2 su-
verbal) in povikala na odgovor, jaz pa ga lu-
di misem zvel pripravljeno, tako je prika-
jala po odgovore v foreh, pred. Cakod ver-
je ino zaklada zadajega mojega pitua. In napo-
rej se bom radual, kot mi veduješ ti. Pripravil
bom odgovor, da ga bo prela takrat ko mi bo
postvo privesla. In licno, ne vodi ko tako in
ne govori, da sea jaz zvea, ki mora poslušati.
Svoje jere mi ade, ti kar jere mi jati se nabo-
rej, saj ne ves, kako dobro de to moje in su-
tako svojo se misem ce mi malo bolj is, ti ba-
se opravies, ce ti zmanu ljudi tako rad,
Kako le moreš vrasevati! Ali se mi e vse
ne spouijas v bidega, kar sem ti povotal
proje na Gradu. Ali ti misem takrat s

4
P. 123

Tistega gospoda od polistra vedno di-
pomu, Oni pravi da bo storil vse, kar
bo le mogoč. Poročil sem mu še kakrad
karedi kraljeva. Na muho pazim
kolikor le morem. Sadajič sem ji dal
nekoj denarja. Tistega malca, kakor
judi nikogar drugega ne bo vrela
na svačevanje. Objebila mi je, da
se bo odslej pravda po moji naspe-
til in da me bo v stekeri pazneji
svrni spradalo za ureje. Bratec in
sebnica upam, da se bošta kar prečno
prebolila. Jaz upam, da bo praj bratec
prišel v najbršem času kakaj, saj da
zelo prikažajo, Glede tistih ljudi, ki se
imajo za neka, več pa se nikar ne zalost.
Kotok pa mislim, da se tisti samo imajo
za neka, več v resnici pa niso. Tudi jaz
se z žalostjo spominjam kraskega boleha
ko ova se hodila lopad. Tli ni čudno
kako da se judi jaz sam doliko brad. Spri-
mujam tistega prelepega spreveda. Po
skirju. Podreče od nek, požube indijane od

Zrada ki kralj Matjaž le spi, spi
 tu bo še dalje spal, uje ga splob tu,
 samo naš sthal ga za pešča je izbral.
 M. ne bo nikoli vstal, ne more, ker ga ni,
 M. sem jaz, Ma. si ti, suo mi in šte vi vsi,
 vsi, kaj nas malil je rakiravil ljudi.
 M. je zagorski puščar, M. je dolenski drvar
 in ljubljanski cestar, iz krope ledjar je M.
 vsak delavec, ki na svojo se kovaš
 pibajo proti, vsak čas je Matjaž.
 Matjaži so kralji, ki niso kalor, nibe vrisli senu
 strugi, to so mi naši sodniki
 od jeseni do t. borbelj
 in od slov. goric do borovelj...
 Naš kralj, naš bradati M. pa le spi tu bo spal
 z vna naš človek, naš človek
 bo kmalu svoj bilnik razagal...

Moj čas! Moj čas! Moj čas!

Premnogo mater je imalo na proudu,
 ko so kraljeva dajala narodu,
 premožbo jik v volkral je rakbelo:
 Čeprav kraljevi, saj moje debe to ravelo...
 Tako umiramo rojaji
 ki v nas življeje se poraja
 in vsak ustval v ta rral kriči:
 Upri, upri se raja!
 Težko, težko kralju je ureti,
 ker čas je v nas, le raja ga ni še,
 ker slasiemo odnoba, ki se čise...
 Zato nam je dalo težko
 a vedno je vsakdo ko mati
 pripravjen sebe izvorati...

O kraljevi, ki jih piseš papam, sem se
 pogovoril. Ne bo rajejo do rali. Tiskil
 pa boš tu kraljevi vidalost v isenfar
 postal.

draga moja Lileica potijam Ti 4 pesmi. zaradi
 prostora sem preobrazil obliho. Nič hudega?
 Toliko bi ti imel povedati in vse do izkita le in
 parik besed in sicer: rada to imam, zelo, zelo zelo
 rad. draga moja zlaba Lileica prav take vel:
 jajo a dajitji ueri moji verzi:
 Kjerhodi boš, kjerhodi boš jaz s teboj
 kjerhodi boš, kjerhodi boš jaz s teboj
 in kjer boš jaz, boš tudi Ti z uerjo
 zabo ne misli, da bom sam osbal...
 Te verze uoi v svojem sreč, čeprav so napisali
 namu, kaj ti take veljajo se bolj. Ni mo vaše
 liše kon se prisel, kraldar bo le uogel. Zabaj
 si mi napisala: uitar ne upaj, da pridem. Ali
 se ne spominjaš so. pisemskega izreda: Tueli
 so upaje, da bi gore prednabulo... pa ne
 misli, da sem postal religiozel. Toda upaje
 ki nasto iz ljubem je dremujejo. Poljubljaj
 te vedno tvoj Lileica

draga Lileica, potijam Ti 4 pesmi. zaradi

Samo milijon nas je
milijon umirajših med milici,
milijon, ki piše mu tri birici,
eu samu milijon, ki ga blygcej krodovici
in vendat ga milici ne vidi...

Nikoli in nikdar...
Zato ker nisimo žilke bilke,
ki po črni ovesi,
ker mi nisimo le številke
samo ljudje...

ledeno klapci cvilijo poivao kakor psi
in lajajo, da nas je malo,
das bi v uporu vse pobralo.
O, če ljudi bi ne bilo pri nas,
ljudi, ki ne uporabijo na vsak uhar
Zedaj bi vas že kdaj odnesel plat.
Tako pa se živimo,
ceprav nas je milijon samo
kdaluhli bi, da ne živimo
v uporu dvignjeno glavó!

Prsti prerobljeni pesmi ledene in goré jre p.
pesmi opijote in hode ko kladiva udar.
Šel bom po ulicah, pesmi bom svoje jar kričal
dohler ne smagam.
O, da bi sük udaj bil kakor bričec, ki reže sreča
pa da bi bil ko udaroc, ki trga meso raz telesa.
Srečen bi bil in pisal vse dni s prsti prerobljeni
pesmi opijote in hode ko kladiva udar...
Moje deblé so za durbo vojasko odgnali,
matere so v Slerijo delat nagnali,
brata so pruski vandari ubili...
Sam sem, i meni so stroj vro kri že izbili,
pa je ne bodo, ne bodo izpili.
Prste, poglej imaru take, kakor bi v led pil namalo,
urzle in izde, kaj kosem?
Šel bom po ulicah, pesmi bom kričal
sreča od pital ljudem, in ujilovil se
bom toplobotajesual, da si bom prste preretle
oprel. Potem pa bom pesem drugacno razel
pesem moqočno ko soluce
in toplo ko tri pardizavov...

Draga Luba, vidim torej, da si se šarostda. Če
sališ po tem veru, ker so moje besede ropet
vrbucile v tebi čuf malj vrednosti. Le komu
si bila odveč bi rad vedel? Ne boji no
za ka, ali te ne bi bilo nič stran če bi gove-
dal to Milalam. Glej gori!

Zadral se se vrneš ne boš. Se vsa
druje sem ti, redel da te bom st.
Porvalil in do liso bile le besede.
Ne zalija se v stvarno dušo
in ne kem si darbov. Loporšim
kru. Sojeni vredno! Preruč in
poravna. Kričal.

Prav ledi velja svoj obravni.
če res, karav, sam si jedna viala
in vendat, ni bres puel milijonov
Zavej se jo eaduat, da nisi bila
nikomur na pbi in da ljudi
poravna. Kričal.

le boha s hilaw se b. bodre sku baj si pomagajša in ziskiba na porok!